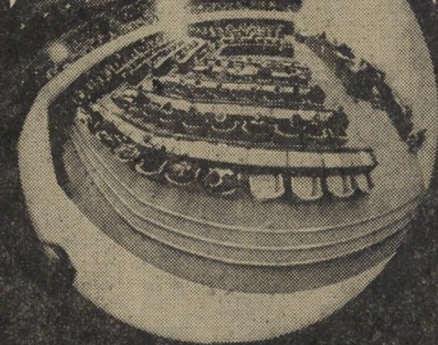

הדעות ביניים

מאת אורי אבנרי

14 - 12 בנובוא 1973

שודד או נשדד -

מי הגנגסטר?

כמה מהנושאים שטיפלנו בהם השבוע:

- הצענו לדון בהצעה שיוחסה לשר יגאל אלון, בדבר הענקת מעמד ירדני אקסטריטוריאלי לרובע המוסי למי של ירושלים העתיקה, במיסגרת הסכס-שלוש. על-כך גם הגשנו שאילתה.
- הצענו לדון בפליחות הדולאר, הנשיאות לא הכירה בדחיפות ההצעה.
- הצענו לדון באופן דחוף בשביתה הצפויה של האקדמאים.
- הצבענו בעד דיון במליאה בפרשת שכונת האס-בסטונים בחיפה, בניגוד להצעת שר-השיכון. ההצעה לקיים דיון במליאה זכתה ברוב, ושיגרנו מיכתב ליו"ר בו דרשנו לקיים דיון זה כבר בשבוע הקרוב.
- הצענו לקיים דיון דחוף על העלאת מחירי הדירות והרביית לזוגות הצעירים ברחוב פיאר קניג בירושלים. על-כך הגשנו גם שאילתה. זוהי פרשה אופיינית לאלפי זוגות צעירים בארץ.
- השתתפנו בדיון בוועדת-הפנים על הפרובוקציות של הרב מאיר כהנא. הצענו לחוקק חוק חדש נגד הסתה לאומנית, גזענית, עדתית ודתית, עם סעיף המאפי-שר שלילת אזרחות מאדם שעסק בכך בשנתיים הרא-שונות לשהותו בארץ.
- באותו דיון הרשה לעצמו ח"כ יוסף תמיר מגח"ל, שהוא רודף-פירסום מיקצועי, לטעון שאני ושמואל תמיר

השתמשנו בשיטות "גאנגסטירות" במילחמה נגד שודדי-הקולות בלילה-שימורים בכנסת. זוהי דוגמה מעניינת של שודדים המכניס את קורבנותיהם בשם גאנ-גסטרים. הגשתי על כך תלונה רשמית לוועדת-הכנסת.

בוררות ויצאניות

פנינה קטנה מהוויכוח על מישרי-העבודה: יהודה שער (ל"ט): ...כיום אסור לשובת בשירור תים הציבוריים תוך תקופת קיומו של ההסכם. לדעתי, האיסור הוא צריך לחול גם בתקופה שבין ההסכם להסכם, כאשר מדובר בשירותים חיוניים.

יטענו לעומתי: בוררות (חובה) איננה דבר כלי-כך יפה, ואולי אפילו פסול. רבותי, חברי-הכנסת. אני רוצה להזכיר לכם את האימרה הידועה של ברנארד שאו, שאמר בשיחה עם אשה מסוימת: על העיקרון כבר הסכמנו; עכשיו נדבר על המחיר. ברגע שהסכמתם שמוטר לחייב בוררות על פי החוק - אמנם בתקופת ההסכם - הקדושה הזו, הפשע הזה שאסור להשלים איתו, אותה פגיעה באידיאלוגיה יסודית - כל אלה כבר אינם קיימים. האידיאלוגיה הזו אינה קיימת. אורי אבנרי: מה, אתה משווה בוררות-חובה ל-יצאניות?

יהודה שער: אינני עוסק בתחום הזה שאתה כל כך מתעניין בו. אתה רשאי לעשות כל השוואה שאתה רוצה.

על העיקרון כבר הגענו להסכם; מותר לחוקק חוק בתחום זה.

דו-שיח עם מנחם בגין

שחלק זה של האוכלוסיה לא יוכל להשתכר בכבוד? והנה אנחנו נותנים להם עבודה, הם משתכרים יפה, רמת-חיהם עולה, על מה הטענה שלך ושל ח"כ בן-אחרון? אורי אבנרי: אני שמח מאוד על השאלה הזאת. הייתי רוצה שהכנסת תדון בנושא זה בצורה מעמיקה. ארשה לעצמי להשיב עוד מעט על שאלה זו, שהיא אחת השאלות המהותיות. אבל לפני כן הייתי רוצה להעיר עוד הערה לעניין.

במשך דור שלם עמדנו בוויכוח עם שוללי המדינה, שאמרו שאנחנו חברה נחלגית, קולוניאטורית, שאנחנו דומים לקולוניס באנגליה, נחלגים בדרום-אפריקה. בוויכוחים ללא-ספור, פומביים ופרטיים, אמרנו לערי-בים ולידידי הערבים, שאיננו מנצלים את עבודת הזולת. זה הייחוד של מופעלנו בארץ הזאת, שהוא

אני רוצה להנציח בדברי כנסת פסוקים אחדים מדבריו של חברה-הכנסת בן-אחרון. הוא אמר: "אינני יודע אם השטחים שאנו מחזיקים בידינו הם קלפים למזל, ואולי גחלים לוחשות מתחת לאשיותוננו... בלי להיות מארכסיסט קיצוני, אני יכול לומר, שה דו מתוך לבנות את הציונות מעבודה ערבית, לבנות ערים וככלכלה ומשק וליהנות.

"עוד מעט נשמע, שמי שיאמר שאיננו רוצה להתהולל ולהתעשר על חשבון הערבים מהשטחים, כופר בהגשמת הציונות ומעכב את הגאולה והפיתוח... זה איננו שילוב ומיזוג, זה לא הולך יחד... הציונות העובדת לא הניחה מעולם את האפשרות שעם ישראל במדינתו יהפך לעם שליש על עמים אחרים, ובדאי שלא לפי בחירתם...

המליאה היתה כמעט ריקה לגמרי, כשהגיע תורנו להשתתף בוויכוח על פעולות מישרי-העבודה. אחד המעטים שנכחו באולם היה ח"כ מנחם בגין, עמדנו להגיד כמה דברים על נאום יצחק בן-אחרון, ולעבור משם לנושאים אחרים, אך קריאות-הבנינים של בגין הפכו את הנאום לדו-שיח ממושך, שארך כעשרים דקה, וגרם לייאושו של היו"ר.

היתה זאת אחת הפעמים המעטות שבהן התפתח בכנסת דו-שיח אמיתי על נושא חשוב: אורי אבנרי: יש להודות ל-6-7 חברי הכנסת הישבים כאן בהתנדבות. היו"ר מרדכי ביבי: לא מתוך התנדבות, אלא מתוך הכרת החובה.

אורי אבנרי: בהתנדבות וכמילוי חובה. אם זו חרי

לבנות - או להיבנות?

נכנה כונו עזירי עבודת עצמנו, בעוד שהבנו רים בדרום-אפריקה, הוכנים ברוסיה והקונו נלים כאלג'יריה לא היו יכולים להתקיים אפילו חודש אחד ללא עבודת האוכלוסיה "הילידה".

נסים אליעד: איזה השוואה שטחית. אינני מבין איך אפשר לשמוע כאן השוואות כאלה.

אורי אבנרי: אם תמשיך להקשיב, תראה שאתה יכול לשמוע.

אמרנו שאיננו מנצלים את עבודת הזולת. והנה, אחרי דור, כאילו מתגשמת הקלדה שקיי-לדו אותנו וריבוננו.

ח"כ מנחם בגין

יש עירעורים וספיקות בליבנו בשאלה: אני שליט על הערבים, אני גואל גאולה לשמה, או אני מנשל את הערבים. יש שכר מתוך מעבודת ערבים.

משה רטמן (המערך): זה הדבר היחיד שחבר-הכנסת בן-אחרון אמר בשנה האחרונה?

אורי אבנרי: חברי-הכנסת בן-אחרון, כמו כולנו, אומר לפעמים דברים עמוקים יותר, ולפעמים דברים עמוקים פחות. אלה הם, נדמה לי, מן הדברים העמוקים ביותר שהשמיע בומן האחרון. מן הדין שהכנסת תיתן דעתה על נושא זה, שהוא אחד המכריעים בחיינו.

הערבים בונים את הארץ

אדוני היושב ראש. אנו באנו ארצה לבנות ולהבנות בה. כך שרנו פעם.

כיום הערבים הם הבונים, ואנחנו הנבנים. מנחם בגין: זה לא מדויק. יהודים לא בונים? אורי אבנרי: אם חברי-הכנסת בגין יבקר פעם בארץ הבנייה בארץ, הוא יראה שמיספר... שרי-העבודה יוסף אלמוגי: 25% מכל עובדי הבניין הם ערבים מהשטחים.

אורי אבנרי: לכך יש להוסיף את ערביי ישראל עצמה, אם תצרף את המיספרים יחד... שרי-העבודה יוסף אלמוגי: אם תצרף אותם יחד, לא תגיע ליותר מ-40%.

משה ברעם: ובתעשייה? אורי אבנרי: המשורר שכתב את השיר, לא חלם על מצב כזה.

העובדה המכרעת במערכת-העבודה בישראל, היא חדירת העבודה הערבית.

אין זה עניין של כמות בלבד, 25% או 40% בענת מסויים. זהו עניין של שינוי מהותני-היסודית בארץ.

לפני ימים אחדים נאם חברי-הכנסת יצחק בן-אחרון נאום חשוב. חבל שהנאום החשוב הזה לא נגאם בבית-הנבחרים של מדינת-ישראל, שבו היו הדברים צריכים להישמע ולגרום לוויכוח, אלא במוסד מיפלגתי. אולי גם זוהי תסמונת (סימפטום בלעז) לפרשת הכנסת ממערכות הוויכוח וההכרעה, תוך העברת הוויכוח וההכרע-עה למוסדות אחרים.

אני אינני מארכסיסט, ובוודאי לא מארכסיסט אדוק. אבל נדמה לי שבעניין זה הניתוח המארכסיסטי מתגשם במאחר. כאילו באופן רטרו-אקטיבי, ואנחנו כמו ירדני הרוסים את ייחוד המיפעל אשר בנינו, ומטביעים עליו במאחר חותמת קולוניאלית וקולוניאליסטית.

שרי-העבודה יוסף אלמוגי: וכל זה בגלל 5% בכוח-העבודה?

אורי אבנרי: אדוני השר, אם יש למישהו 5% תאיר-סמן בגוף, רע מאוד לגוף. יש דברים שאינם נמדדים כאמות מידה כמותית, כאשר הם נוגעים לאיכות.

מנחם בגין: זה ביטוי לא טוב. שונאי היהודים היו אומרים כך על היהודים בגולה.

אורי אבנרי: נדמה לי שההקבלה אינה מוצדקת.

מנחם בגין: הביטוי הוא בלתי-מוצלח.

היו"ר מרדכי ביבי: אני מבקש לאפשר לחבר-הכנסת אבנרי לסיים את דבריו.

אורי אבנרי: אני סבור שחילופי-דברים אלה כלי-כך מוסלמים להם שכר מלא, הרי זאת תשובה קצת נאיבית. את הזמן העומד לרשותי.

כאשר השר אלמוגי אמר בדבריה-הפתיחה שלו שאיננו מנצלים, חלילה, את העובדים האלה, כאשר אנחנו משלמים להם שכר מלא, הרי זאת תשובה קצת נאיבית. בלתי-מדעית. כאשר דובר על "ניצול" עבודה, לא רק אצל מארסד אלא גם אצל כלכלנים אחרים, הכוונה לא היתה לניצול עבודה ללא שכר. כאשר קבעה ההסתדרות שיכולים להיות חברים בה רק מי שאינו מנצל עבודת הזולת, הכוונה לא היתה למי שמנצל מבלי לשלם שכר. הכוונה היא, כמובן, למנצלים המשלמים שכר.

(המשך בעמוד 34)

אי'בדנו את י'חודנו

אדוני היושב ראש, במשך דור שלם עמדנו בוויכוח אם אויבי הציונות, שוללי מדינת ישראל, אויבי מפעלנו... מנחם בגין: תאר לעצמך שלא היינו נותנים לער-בים לעבוד. הם אינם עובדים, אינם משתכרים, הם סובלים מחסור. היתה קמה זעקה: איך אנחנו מרשים